

nemlig som er historisk Reminiscens, som en Bestemmelse, der er kommen ind, fordi den allerede haves, om der end er gjort en Forandring i de nugældende Taxter, maa man blive meget forundret over den, thi det vilde være høist besynderligt og en lidet udtømmende ny Bestemmelse at sige: Gaardmændene o. s. v. skulde betale saaledes og saaledes, og saa tilføje: For de andre Klassers Vedkommende skal Taxten ansættes i Forhold til, hvorledes de kunne sammenstilles med de nævnte. Men Bestemmelsen er jo gammel, den er tagen ud af de ældre Love, og jeg antager heller ikke, at man nu kunde være kommen til en saadan Bestemmelse. Jeg har et noget andet Syn paa denne Bestemmelse end de andre ærede Medlemmer, der have talt idag, idet jeg mener, at det Rette vilde være at gaa til en ensartet Taxt for Alle og sige: den og den Minimumstaxt skal der betales for alle Tilfælde, ogsaa for Fattiglemmer. Der kunde jo tillige gives en temmelig let Afgang til at faae Betalingen udredet af det Offentlige for dem, som ikke have Naad til selv at udrede den, og det forekommer mig at ville være en mere fyldestgjørende og passende Bestemmelse. Da der allerede findes en Understøttelse, som gives i disse Tilfælde, nemlig Rjorselsunderstøttelse, som jo tilkommer Alle paa Landet, der ikke selv have Hest og Bogn, forekommer det mig ogsaa, at man kunde gjøre det andet. Der er jo her ikke Tale om at give Hjælpen i Form af Fattigunderstøttelse. Ved 2den Behandling i det andet Thing indfattes en Bestemmelse i Lovforslaget, som senere blev udstemt, men som forekommer mig at være den heldigste Afgjørelse af Taxtbestemmelserne, nemlig at der for Brugten af en Jordemoder skulde betales af det Offentlige for Enhver, som det generer, og at saa Taxten skulde være ens. Jeg vil være stemt for, at man her gik i samme Retning. Jeg kan aldeles ikke tiltræde den Tanke, som fremkom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), at der ikke skulde gives Betaling for Fattiglemmer, men at man skulde ansætte Lønnen saaledes, at der ikke behøvedes at gives Betaling for disse. Jeg tror derimod, at det vilde være det Heldigste, at der ydedes Betaling for hvert enkelt forekommende Tilfælde, og at ikke det Hele blev afgjort ved en fast Løn, thi det vilde være en Spore for de Vedkommende, at der ogsaa knyttede sig nogen Fortjeneste til den Kur og den Hjælp, som de ydede de vedkommende fattige Personer. Jeg tror, det i praktisk Henseende ikke vilde være heldigt, at man kom ind paa at give en fast Lønningsbestemmelse, og man bør vistnok forlange Betaling for hvert enkelt Tilfælde, som da burde være en Minimumstaxt, ens for Alle — det vil jo dog staa Enhver frit at yde Mere. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds mente ogsaa, at i Tilfælde, man benyttede Andre

end examinerede Jordemødre, var den Bestemmelse afføstet, som tidligere gjaldt, at den offentlig ansatte Jordemoder fik nogen Betaling, at dette ogsaa maatte gjælde, hvor man slet ingen Jordemoder benyttede. Det maa det ganske vist; hvor ingen Jordemoder benyttes, kan det vist ikke være Tale om Betaling; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en Forpligtelse til at benytte Jordemoder; dette er jo ganske naturligt, thi Forpligtelsen er der jo ikke alene af Hensyn til Barselkvinden, men ogsaa af Hensyn til det Barn, der skal fødes. Men naar altsaa et Tilfælde skulde indtræde, hvor de ikke kunne benytte en Jordemoder, og saadanne Tilfælde kunne jo ganske vist indtræde — det ærede Medlem nævnte Bedeegnene, jeg vil nævne Smaasøer, hvor der maatte ingen Jordemoder findes, eller hvor der er Vakance, og hvor man er forhindret fra at komme til Fastlandet — i saadanne Tilfælde altsaa kan der vel ikke blive Tale om at give Betaling til den fastansatte Jordemoder. Naar der har været Tale om at give en højere Løn, vil jeg nævne Noget, som vi dog formodentlig ikke vil komme ind paa, men som jeg er stemt for. Jeg anser det ikke for at være en heldig Lønningsmaade, man nu har for Jordemødre, efterat man er gaaet over fra de snevrere Kredse til Amtet, nemlig Lønningen ved Emolumenter. Jeg veed ganske vist, at der er en temmelig let Afgang til at affaase Emolumenter og give Vederlag derfor; men jeg tror, at det var heldigere, at det stod her, at Emolumenter skulde afløses af fast Pengeløn, indtagen hvad Bolkigen angaar, som jeg tror, at man bør holde paa, fordi man derved kan have Sikkerhed for, at Vedkommende kommer til at bo i Distriktet paa det Sted, man ønsker det. At give Husleilighedshjælp vilde ikke være heldigt, thi det er ikke sagt, at man alle Steder vil kunne skaffe en Bolkig paa det heldigste Sted. Med Undtagelse af denne ene Præstation ønsker jeg altsaa Emolumenterne bestemt afløste med en fast Pengeløn, men naturligvis ikke anderledes, end at det blev et Vederlag, som kunde forandres efter et vist Aaremaal, eftersom de forskjellige Vardier maatte stige eller falde. Jeg tror i det Hele, at Lovforslaget fortjener at fremmes. Det Hovedpunkt, som jeg tror, der er noget at bemærke ved, er, som jeg har tilladt mig at anføre, Taxtbestemmelserne, som jeg altsaa mener bør ansættes ens for Alle med de Bempelser heri, som maatte findes nødvendige.

R. Pedersen: Jeg kan ikke Andet end finde det ganske i sin Orden, at dette Lovforslag er fremkommet. Det er jo ganske vist, at vort Jordemodervæsen hidtil ikke har været saaledes lønnet, at det har været særdeles tiltrækkende for dygtige Kvinder at søge denne Vej; man kan heller ikke sige, at det foreliggende Lovforslag gjør nogen overordentlig stor Forandring deri; men i